

17 سپتمبر 2017

داکتر سید عبدالله کاظم

میلیونرهای نو به دوران رسیده و پولهای بادآورده!!

تعدادی از چهره های آشنا که هر روز در رسانه ها بنام رهبران و بزرگان قومی، مذهبی و سیاسی در کشور ظاهر میشوند و سخن از نا امنی، بی ثباتی و مصیبت ها در وطن میزنند و گاهی انگشت به این و گاهی هم به آن دراز میکنند، هرگز به خود و اعمال کردار خود متوجه نمیشوند که چه بودند و اکنون چگونه به اوج قدرت رسیده اند و از کدام راه ها به این همه پول و دارائی و اندوخته های بیشمار دست یافته اند؟ در بین این عده میلیونرهای جدید افغان کسانی شامل اند که پولهای باد آورده را طی ده پانزده سال گذشته به نرمی از حلقوم خود گذشتانده و از کشور بیرون کرده و اکنون زیر سایه آن در کشورهای دیگر، بخصوص در "دوبی" لمیده و مثل شهزادگان بی اصل و نسب مصروف عیاشی و خوشگذرانی اند. اما تعدادی دیگر هنوز هم در افغانستان مصروف اندوختن مال و منال بیشتر اند که سیرشدن ندارند و در عین زمان میخواهند خود را در لباس والاتباران سیاسی جا زده و در مقامهای دولتی برای وقایه دارائی های باد آورده و نیز اندوختن مزید بر آن، چنان سخت چسپانیده اند که گوئی خدای بزرگ آنها را برای همین کار خلق کرده است.

همین ها هستند که فساد را در کشور از بالا به پایان سرایت داده و یکی خود را در پناه دیگر قرار داده و میلیونها دالر کمکهای خارجی را به اشکال مختلف تحت الجیب نموده و قسمتی از آنرا در بانکهای خارج ذخیره کرده و یا به تشکیل شرکتهای بزرگ تجارتي حتی بسویه جهانی بکار انداخته اند.

همین دیروز ترجمه یک مقاله مستند را در روزنامه 8 صبح منتشره کابل خواندم که البته بزعم ضرب المثل معروف "مشت نمونه خروار" پرده از روی یک تعداد این اشخاص و معاملات شان برداشته است. البته محتوای مقاله چیزی نو نیست، چون با نامها، چهره ها و کارکردهای آنها همه آشنا هستند. اما به نظرم بهتر است هر چند زمانی یکبار این چهره ها و نامها را بیاد آورد و تداعی خاطر کرد و از خیانت های آنها یاد آوری نمود تا در پناه گذشت زمان آنها نتوانند که خود را از انظار مردم پنهان کنند و اگر روزش برسد، از پاسخگویی مردم مأمون و برکنار بمانند.

این مقاله را یک نویسنده فرانسوی بنام "ژاک فلورو" تحت عنوان "دبی - گاو صندوق مخفی افغانهای سرمایه دار" نوشته و در روزنامه مشهور فرانسه "لومانده" نشر کرده که اخیراً بوسیله حسن کریمی از فرانسوی به دري ترجمه و در شماره مورخ 25 سنبله 1396 (15 سپتمبر 2017) روزنامه هشت صبح در کابل به نشر رسیده است.

قبل از آنکه توجه را به متن کامل مقاله جلب دارم، قابل ذکر میدانم که آغاز این معاملات پس از تشکیل اداره مؤقت به زعامت حامد کرزی وقتی شروع شد که قوای عسکری ناتو بخصوص قوای امریکائی در افغانستان برای انتقال مواد مورد ضرورت قطعات نظامی خود به مناطق مختلف افغانستان دست به تشکیل "شرکتهای خصوصی امنیتی" زدند و مبالغ گزاف را برای این منظور در دسترس چند شرکت بزرگ از جمله دو سه شرکت جدید تأسیس افغانی گذاشتند که زیر سایه عده ای

از مقامات ارشد حکومتی افغانستان فعالیت میکردند و یکی از این شرکتها مربوط به پسر جنرال عبدالرحیم وردک - وزیر دفاع آنوقت بود که نام از پسر، ولی کام از خودش بود.

نحوه کار این شرکتهای چند صد میلیون دالری به همه معلوم است، چنانکه هریک آنها برای انجام امور آن در جستجوی قراردادی های فرعی برآمدند و به همین ترتیب قراردادی های فرعی جریان کار را به کمیشن کاران سپردند و در نتیجه یک قرارداد چندین دست را طی کرد تا بوسیله یک قراردادی کوچک که شاید کمتر از 20 فیصد پول پروژه برایش رسیده باشد، کار طوری انجام یافت که به گفته مردم "ترمیم چقری های سرک بجای قیر، بوسیله گل پوشانیده شدند!".

همین اشخاص پر قدرت بودند که با استفاده از مقام های عالی دولتی با امریکائی ها و دیگر مراجع کمکی روابط نزدیک داشتند، قراردادها را چه در ساحه انتقالات مواد لوژستیک و چه در ساختمان عمارات و سرکها و غیره به شکلی از اشکال بدست آورده و پس از حصول مبالغ گزاف، یک قسمت آنرا به قراردادی های فرعی و کمیشن کاران فرعی سپرده، خود شان پولهای بادآورده را تصاحب و قسمت زیاد آنرا به خارج انتقال دادند.

اینجانب در ارتباط با شرکتهای امنیتی خصوصی و شیوه های کاری شان و شخصیت های ذیدخل در این معاملات در سال 2011 از منابع مختلف تحقیق و تتبع نموده و آنرا طی یک کنفرانس در حضور جمعی افغانها در شمال کالیفورنیا ارائه کردم که ثبت ویدیویی آن طی دو روز متواتر - هرروز برای یک ساعت از طریق تلویزیون پیام افغان به نشر رسید. اگر فرصت یافتم این تحقیق را در یک وقت مساعد در این پورتال نیز به نشر خواهم سپرد تا معلوم شود که چگونه فساد در کشور روبه گسترش گذاشت و کی ها از این طریق توانستند به میلیونهای جدید تبدیل شوند، و اما در اینجا نمونه های دیگر از دستیابی گنج های قارونی را در مقاله ذیل از نظر می گذرانیم، مقاله برگرفته از روزنامه "هشت صبح" که باز هم حیثیت "مشت نمونه ای خروار" را خواهد داشت. این شما و این مقاله:

"دبی؛ گاو صندوق مخفی افغان های سرمایه دار"

نویسنده: ژاک فولورو - دبی، کابل - منبع: روزنامه ای فرانسوی لومانت - ترجمه: حسن کریمی - شنبه ۲۵ سنبله ۱۳۹۶

یک بخش بزرگ دهها میلیارد دالری که از سال ۲۰۰۱ میلادی به این سو برای بازسازی افغانستان سرازیر شد، به امارات متحده عربی تغییر مسیر داده است. این کشور یک مکان مالی مناسب برای سرمایه افغانها است.

۲۲ جون، ساعت ۴ صبح، طیاره ای شرکت هوایی «فلای دبی» آماده بلند شدن به مقصد کابل است. نزدیک ورودی طیاره، ناگهان، یک بگومگو و مشاجره تند میان کارمند هواپیما و دو مسافر بلند می شود. این دو مسافر نمی خواهند که بیک های شان را دورتر از چوکی های شان بگذارند. یکی از مسوولان محلی این شرکت هوایی در آستانه رسیدن به کابل، می گوید: «آن ها پول نقد انتقال می دهند. می خواهند که چشم از چمدان های شان بردارند. ما آن ها را می شناسیم. آن ها برای صرافی ها در کابل کار می کنند. یک یا دو بار در هفته برای حساب افغان های پیسهدار [از کابل به دبی و برعکس آن] پول نقد انتقال می دهند.»

د پانو شمیره: له 2 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولئ

سفرهایی طیاره، یک بخش قابل دید فرار سرمایه افغان‌ها پس از سقوط رژیم طالبان در اواخر سال ۲۰۰۱ میلادی به طرف شهر دبی است. یکی از مشاورین رییس‌جمهور غنی در این باره می‌گوید: «از ۱۱۰ میلیارد دالری که از سال ۲۰۰۲ میلادی در کشور توسط جامعه جهانی و به خصوص ایالات متحده امریکا تزریق شده است، تنها ۴۰ میلیارد آن در افغانستان باقی مانده است. افغان‌ها نخستین کسانی نیستند که از این کمک‌ها سود برده‌اند.» همه این‌ها به خاطر فساد، تقلب و سوءاستفاده نیست؛ صرف نظر از این‌ها، اما ناتوانی در بازسازی کشور و ناامنی در حال رشد در افغانستان، همه ثروتمندان افغان را متقاعد ساخته که در خارج و به خصوص در دبی سرمایه‌گذاری کنند. این شهر یک مکان خوب مالی و از نظر سیاسی نیز باثبات می‌باشد. با دو و نیم ساعت پرواز می‌شود از کابل به دبی رسید.

بانک جهانی در کابل به‌طور خلاصه این‌گونه بیان کرده است که افغانستان با وجود تزریق پول‌های زیاد و وابستگی مالی، شاهد از دست‌دادن سرمایه‌های خود بوده و این یکی از تاثیرات ۱۵ سال حضور نیروهای خارجی بوده است. در این مدت خانواده‌های مشهور افغان یا پیسهداران جدید، مثل جوانان مترجم به‌خاطر کمک‌های زیاد امریکایی رییس شرکت‌ها شده‌اند؛ این رییس‌ها، مشهور به «افغان‌های دبی» اند. در اکتوبر سال ۲۰۰۹ میلادی، بر اساس یک تلگراف دیپلوماتیک کارل آیکن‌بری، سفیر امریکا در کابل که توسط ویکی‌لیکس افشا شد، احمدضیا مسعود به‌خاطر حمل و انتقال ۵۲ میلیون دالر توسط مسوولان دبی مورد پرسش قرار گرفت. همچنان شرکت هوایی پامیر، زمانی توسط پنتاگون متهم به انتقال پول غیرقانونی شده بود اما مسوولان پامیر این اتهام را همیشه رد کرده‌اند.

رییس سابق کابل‌بانک مالک ۳۹ ویلا:

دبی، جزیره مصنوعی، پالم جمیرا، از یک تنه و ۱۶ شاخه درست شده است

در دبی فقط با یک موتر و یک رهنمای خوب می‌توان حضور افغان‌ها را در شهر دید و حس کرد. با دیدن نخل جمیرا، اقامت در ساختمان‌های لوکس مارینا، گشت‌وگذار در مرکز کسب و کار شهر و یا رفتن به شهر عجمان، می‌توان دید که با پول‌های تزریق‌شده برای بازسازی افغانستان چه کارها کرده‌اند.

د پانو شمیره: له 3 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولئ

راننده‌ها و مردمان عادی می‌دانند که قیمت یک ویلای بزرگ در «پالم جمیرا»، به‌طور اوسط ۱۱ میلیون دالر است. شیرخان فرنود، رییس سابق کابل بانک، که به‌خاطر اختلاس و ربودن ۸۱۰ میلیون دالر در رسوایی و بحران این بانک در سال ۲۰۱۰ به ۵ سال زندان محکوم شد، صاحب ۳۹ ویلا است. واشنگتن از سال ۲۰۰۲ میلادی کابل بانک را یکی از ستون‌های بازسازی در افغانستان معرفی کرده بود. براساس نهادهای عدلی و قضایی افغانستان، قرض‌داری مسوولان این بانک در مجموع همراه با بهره‌ی وام آن نزدیک یک میلیارد دالر می‌شود که البته هنوز هم پرداخت نشده است. در میان چهره‌های ذی‌نفعان، محمود کرزی، یکی از برادران حامد کرزی، رییس‌جمهور پیشین افغانستان که از سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۴ در قدرت بود و حصین فهیم، برادر یکی از دو معاون رییس‌جمهور کشور، هر دوی این‌ها عضو کابل بانک بودند. پول‌های غیرقانونی احتمالاً برای ایجاد شرکت‌ها درست‌شده و بعداً قراردادهای را از ارتش امریکا در افغانستان درخواست کرده‌اند. محققان همچنان خرید ۲۲ ویلای لوکس را در دبی شناسایی کرده که یکی از آن‌ها توسط محمود کرزی استفاده شده است. او و حصین فهیم بعد از پرداخت ده‌ها میلیون دالر، عفو ریاست‌جمهوری را دریافت کردند.

بانک جهانی در افغانستان می‌گوید: «کابل بانک همچنان اجازه انتقال پول را به‌خارج از کشور داده بود. از ۵ میلیارد دالری که از سال ۲۰۰۲-۲۰۱۰ خارج شده است، تنها یک میلیاردش قانونی بوده است.»

بر اساس گزارش اتاق تجارت و صنایع افغانستان نزدیک به ۲۰ میلیارد دالر از سال ۲۰۰۵-۲۰۱۶ توسط افغان‌ها در شهر دبی سرمایه‌گذاری شده است. در میان این سرمایه‌داران، سعد محسنی شخصیتی است که اغلب از سوی جامعه بین‌الملل به‌عنوان سمبول بازسازی کشور مطرح شده است. او در لندن متولد شده و پسر یک دیپلمات افغان مهاجر در استرالیا بود. محسنی در سال ۲۰۰۲ به دبی می‌رود و شرکت «موبی گروپ» را تاسیس می‌کند. اکنون این شرکت در آسیای مرکزی و آسیای جنوبی، همچنان در شرق میانه فعال است. در سال ۲۰۰۳ میلادی حکومت امریکا به او یک کمک مالی ۲,۲ میلیون دالری را به‌خاطر ایجاد یک گروه رسانه‌ای در افغانستان کرد. این گروه رسانه‌ای متشکل از طلوع نیوز، طلوع نیوز و تلویزیون لمر است که در افغانستان این دو شبکه بیشترین بیننده را دارند. غول مطبوعات استرالیا، رابرت مرداک و گروپش (News corporation) محسنی را در اوایل کارش در کابل حمایت کرد.

محسنی، به‌خاطر حضور خارجیان، سمبول افغانستان غربی‌شده و خار چشم برای طالبان است. او همراه با خانواده‌اش در دبی زنده‌گی می‌کند و همیشه تمایل به [سرمایه‌گذاری] در کشورهای خارجی دارد. موبی گروپ در این باره توضیح می‌دهد: «آینده گروپ اکنون بیشتر بیرون از افغانستان است. حتا عراق، ایران و لیبیا، مطمئن‌تر و سودآورده‌تر هستند. افغان‌ها آن‌جا می‌روند و دیگران می‌ترسند.» بین سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۶ میلادی امریکا برای رسانه‌ها در افغانستان بیشتر از ۲۰۰ میلیون دالر مصرف کرده است که یک بخش قابل ملاحظه آن را محسنی نصیب شده است؛ رابطه‌اش با گروپ مرداک، در کشوری که قضاوت‌های سخت وجود دارد، این گروپ را تقویت کرده است.

یکی از چهره‌های دیگر افغان‌ها در دبی، فهیم هاشمی است. او در سال ۱۹۸۰ در کابل تولد شد و از یک خانواده معمولی است. هاشمی استاد زبان انگلیسی، کارش را به‌عنوان یک مترجم در یک پایگاه امریکایی شروع و این کار را با کارل آیکن‌بری سفیر امریکا در کابل به انجام رساند. این حرفه

برایش یک انتخاب خوب بوده است. کارل آیکنبری در سال ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳ نقش اصلی را در بازسازی نیروهای امنیتی افغان پس از سقوط رژیم طالبان داشت و بعداً رئیس نیروهای ایتلاف از

کودکان در حال انتقال آب، از کنار شعار زنده باد افغانستان، ۲۰۱۷، لومانند

سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۷ بود. او با استفاده از این فرصت با مسوولین امریکایی و پیمانکاران فرعی افغان، ارتباط برقرار کرد، که این ارتباط سکوی پرش رویایی را برای هاشمی فراهم ساخت. هاشمی با یک قرار داد ۶۰۰ دالری برای فراهم کردن تخت به اردوی ملی افغانستان کارش را آغاز کرد و سپس با یکجا کردن محموله‌های تجهیزاتی و تیل همچنان به ارتش ادامه داد. او قراردادهای فرعی را می‌گرفت اما روابطش را با امریکایی‌ها مستحکم‌تر می‌کرد و در کارش موفق بود و سرمایه جمع می‌کرد. او «هاشمی گروپ» را که در بخش محصولات تولیدی و ساخت و ساز کار می‌کرد، ایجاد کرد. در سال ۲۰۱۰ میلادی، تلویزیون یک را تاسیس کرد. بعداً در سال ۲۰۱۳ طیاره آنتونوف (Antonov) را خرید و «شرکت هوایی افق شرق» را تاسیس کرد. این کامیابی، سرمایه‌گذار افغان را انگیزه داد. فهیم هاشمی بادی‌بلدر، در سال ۲۰۱۵ ریاست کمیته المپیک افغانستان را رها کرد. در سال ۲۰۱۶ طیاره‌های شرکت هوایی افق شرق به دلیل عدم تطابق مقررات مالیاتی و اداری رو به رو شد. بالاخره رییسش به امریکا رفت: «کرایه یک سویت با قیمت ۶۰ هزار دالر در شب، بل‌های هشتاد تا صد هزار دالری برای دعوت یک خواننده لبنانی و بدهی ۶۰ میلیون دالری از آلمان، تمام این‌ها شعله‌های زنده‌گی در دبی بوده است.» اما در غرب، ستاره فهیم هاشمی، همچنان می‌درخشید. در سال ۲۰۱۶ میلادی او در میان سه جوان کارآفرین افغان در نشست اقتصادی جهانی داووس بود. همچنین فرهاد صافی، فقط ۲۳ سال داشت که برای نیروهای امنیتی افغان کفش فراهم می‌کرد. از ۲۰۰۷ تا ۲۰۱۲، شرکت «Kabul Mili Trading» قراردادهای تجهیزاتی که توسط ارتش امریکا پرداخته می‌شده، را رها کرده بود. او کارش را با ۶۰۰ کارمند در کابل پایان داد و سالانه چندین میلیون دالر گردش مالی دارد و تا سقوط شرکت، یک زنده‌گی لوکس را در دبی داشته است. یک تحقیق امریکایی نشان می‌دهد که او در سال ۲۰۱۱ یک افسر نیروهای هوایی ایالات متحده امریکا را که قبلاً مسوول مدیریت قراردادهای تجهیزاتی نیروهای افغان بوده، به‌عنوان لابی با معاش ماهانه ۴۰ هزار دالر استخدام کرده بود. راز موفقیت‌اش فاش می‌شود. او توسط نهاد عدلی امریکا به‌خاطر تضاد

د پانوی شمیره: له 5 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولئ

منافع محکوم و این محکومیت منجر به بستن شدن « Kabul Mili Trading » در اواخر سال ۲۰۱۶ می‌گردد.

نقطه عطف؛ خروج نیروهای ناتو در اواخر سال ۲۰۱۴:

خروج نیروهای ناتو از افغانستان در آخر سال ۲۰۱۴ یک نقطه عطف برای تمامی بازیگران جنگ اقتصاد بوده است. بین سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۲ رشد متوسط سالانه تولید ناخالص داخلی افغان‌ها ۹ درصد، این رقم در سال ۲۰۱۳ به ۳٫۷ درصد و در سال ۲۰۱۴ به ۱٫۳ درصد سقوط می‌کند و در سال ۲۰۱۶ به ۰٫۸ درصد می‌رسد. اعلام خروج با افزایش شدید سرمایه‌گذاری‌ها بین سال‌های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴ در افغانستان همراه بود. غربی‌ها به آن امید بودند که قبل از خروج معین ناتو، کشور با ثبات‌تر شود. این هجوم پول، به‌خصوص از امریکا، کنگرس را در واشنگتن نگران ساخت و قصد محدود کردن تقلب را کرده بود. سیگار یا اداره سرمفتش ویژه بازسازی امریکا در افغانستان، از قراردادها نظارت و آنان را پی‌گیری و کنترل می‌کرد. از ۴۹۰ اقدام برای ممنوعیت کار با دولت امریکا در برابر کارآفرینان افغان بین سال‌های ۲۰۰۸ و اواسط ۲۰۱۴ میلادی ۴۶۱ کارآفرین از اپریل ۲۰۱۱ تا اپریل ۲۰۱۴ دوباره کار را با دولت امریکا از سر گرفته بودند. سیگار در گزارش آخر سال ۲۰۱۴ خود به کانگرس گفته است: «خسارات ناشی از دزدی، تقلب، بی‌کفایتی و اختلاس بودجه به نفع شورشیان به مبلغ ۷۲۸٫۹ میلیون دالر می‌رسد.»

فروپاشی دو پل ساخته شده در سال ۲۰۱۰:

در سال ۲۰۱۴، شرکت «Rainbow Construction» که معاون آن حسن سردار است، پس از دادن الماس و ۶۳۰ هزار دالر پول نقد به یک سرباز امریکایی اواخر سال ۲۰۰۹ به‌خاطر سه قرارداد در ولایت کنر، به مدت ۵ سال در لیست سیاه پیمان‌کاران افغان قرار داشت. بعد از فروپاشی دو پل در سال ۲۰۱۰ یک تحقیق نشان داد که علت فروپاشی پل‌ها استفاده از مواد کم‌کیفیت بوده است. در نوامبر ۲۰۱۰، حسن سردار در میان سرمایه‌دارانی که به واشنگتن در ششمین جلسه سالانه امریکا-افغانستان توسط اتاق تجارت و صنایع افغانستان ترتیب شده، دعوت بودند، در شهر دبی دیده شده بود.

برای اینکه با افغان‌های سرمایه‌دار در دبی ملاقات کنید و خبرهای جدید از آنها بگیرید، رستوران لبنانی "اوتار" (Awtar) در هتل بزرگ حیات (Grand Hyatt) انتخاب خوب است. رقصنده‌ها و خدمت‌کاران به‌اطراف این پیسه‌داران سخاوتمند به‌خاطر پول‌جیبی می‌چرخند. در پایین این هتل لوکس، یک جوان سی‌ساله افغان که نمی‌خواهد نامی از او گرفته شود، کلید موتر بوگتی «Bugatti» خود را به یکی از کارمندان هتل می‌دهد. داستان او نیز مثل داستان دیگران است؛ دانشجوی طب در پشاور بوده، بعداً به‌خاطر خانمش به کابل می‌آید، سپس به‌حیث ترجمان با نیروهای امریکایی کار کرده و سرانجام شرکت خودش را تاسیس می‌کند: «آن‌ها می‌خواهند که ما را با پای میز محاکمه بکشانند، حساب‌های ما را بلاک می‌کنند، اما بدون ما، امریکایی‌ها نمی‌توانند کارهای ارتش و پایگاه‌های‌شان را انجام بدهند. آن‌ها ما را متهم می‌کنند که شورشیان طالب را حمایت مالی می‌کنیم که حدس بسیار نادرست است... به‌خصوص برای ما و تاجران ما.» به گفته او، پیمان‌کاران افغان، قربانی متهم به اختلاس بوده‌اند.

د پانو شمیره: له 6 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله لیکنه له رالیرلو مخکي په خیر و لولی

در سال ۲۰۱۶ میلادی بدنام‌سازی کارآفرینان افغان بسیار کم بر سر زبان‌ها بود. امروز این سرمایه‌داران به‌حیث نجات‌دهنده افغانستانی در حال منحرف‌شدن، فراخوانده شده‌اند. مشاور رییس‌جمهور اشرف غنی می‌گوید: «وقتش است که یک قسمتی از این سرمایه‌ها به کشور بازگردانده شود.» در ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۶ میلادی، سفیر امریکا در کابل به شهر دبی به‌خاطر پیدا کردن کاندیدا برای توسعه انرژی رفته بود. امریکا از سال ۲۰۰۲ میلادی در افغانستان در بخش انرژی بیشتر از ۲ میلیارد دلار مصرف کرده است. این بار، پروژه‌های به ارزش ۱۰ میلیون دلار برای مصرف‌شدن به شهرهای کندهار، گردیز و غزنی پیش‌بینی شده بود. در آن روز میان سرمایه‌داران، فهیم هاشمی هم آنجا حضور داشته و پیشنهاد هم داده بوده است. خانواده‌هایی که در بخش تجارت از قدیم در افغانستان فعالیت داشتند نیز توسط کابل به کمک فراخوانده شده‌اند. یما ترابی از سازمان دیده‌بان شفافیت ضد فساد افغانستان می‌گوید: «برای ۲۰۱۶-۲۰۱۷ حکومت در بخش انرژی اولویت داده و چهار قرارداد کلان را در بخش ساخت سد در رقابت و دواطلبی گذاشته است؛ برای همین، گروه الکوزی دل‌چسبی نشان داده است.» گروه الکوزی از سال ۱۹۸۰ زمانی که کشور در کنترل اتحادیه جماهیر شوروی قرار داشت، یکی از ستون‌های اقتصادی به حساب می‌آمد و به یک مجتمع تولید تبدیل شد و مقر اصلی‌اش در دبی است و نزدیک به ۳۵ هزار کارمند دارد. گروه الکوزی در تمام آسیا و شرق‌میانه به‌خاطر چای و تولیدات غذایی‌اش مشهور است. این شرکت در افغانستان کوکاکولا توزیع می‌کند. الکوزی در کنار این فعالیت‌ها، به خدمات ساختمان و تیل نیز مصروف است. حکومت افغانستان روابطش را با این غول اقتصادی بهبود بخشیده است. به‌تازگی زمین‌های دولتی نیز به این شرکت فروخته شده است.

ساخت ساختمان و ویلا در دبی :

برای الکوزی، حضور ناتو در افغانستان تغییر قابل ملاحظه نیاورد. این قراردادها برای این غول اقتصادی پشتیبانی مالی فراهم کرد، چون قبلاً با شبکه‌های مهم و به‌خصوص سیاسی در افغانستان و منطقه روابط خوب داشته است. برعکس، برای عزیزی گروه - یکی دیگر از پایه‌های سنگین‌وزن اقتصادی افغان‌ها که در دبی است - حضور نیروهای خارجی (امریکایی و ناتو) نقش اساسی داشته است. پول‌های تزریق‌شده به اقتصاد افغانستان به این شرکت اجازه داد که بحران مالی ۲۰۰۸-۲۰۰۹ را مهار کند. گروه عزیزی، در سال ۱۹۸۹ تاسیس شد و پیشرفت‌هایش را در زمینه تجارت سنتی بعداً در بخش توزیع تیل و گاز و سپس در زمینه املاک در دبی ادامه داد. یک بخشی از بازار بهداشتی برای نیروهای بین‌المللی و افغان را در اختیار دارد و همچنان برای همین مشتریان در بخش زیرساخت‌ها فعالیت می‌کند. عزیزی گروه در سال ۲۰۱۶ میلادی اعلام کرد که ۱٫۵ میلیارد درآمد داشته است. این گروه با یک دهه قراردادها با نیروهای ناتو در افغانستان خود را تقویت کرده است. این گروه همچنان به‌خاطر معاملات خود بانک عزیزی را نیز تاسیس کرد. در سال ۲۰۱۶، گروه عزیزی اعلام کرد که ساخت ساختمان‌ها و ویلا در دبی و عجمان را از سر گرفته و چندین پروژه در حال اجرای شان را به فروش رسانیده است. همان جوان سی ساله افغان که از تعقیب عدلی امریکایی ترس دارد و اتهامات را همیشه رد می‌کند، پیش روی هتل بزرگ حیات (Hyatt) و قبل از سوار شدن در بوگتی‌اش گفت: «اینجا قیمت‌ها خیلی بالا است، آب و هوا هم خیلی گرم است. اگر یک افغان پشت یک حمله باشد، همه ما را بیرون خواهد انداخت. اما بسیاری از افغان‌ها و سرمایه‌داران قبلاً به استانبول رفته‌اند و گرفتن پاسپورت هم آسان است.»

د پانو شمیره: له 7 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالې د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ